

Undervisningsministeriet og Arbejdsministeriet. Venstresocialisterne har derfor stillet forslag om forsøgsvirksomhed for den største del af denne gruppe, de voksne kvinder, der imødekommer de forudsætninger, gruppen med dårlig skolegang og dårlige skoleerfaringer har.

BFU-reformen kan også ses i et andet lys. Den kan, afhængigt af hvordan den enkelte bruger sin BFU-ret, bruges til at sikre voksne ufaglærte arbejdere adgang til erhvervsuddannelserne. Det kan skabe mulighed for, at voksne arbejdere kan gå ind i en grundlæggende og bred erhvervsuddannelse på linje med unge, hvilket kun kan lade sig gøre i meget få tilfælde i dag inden for det nuværende arbejdsmarkedssystem, og da kun, hvis der er efterspørgsel efter den pågældende arbejdskrafts kvalifikationer.

Bemærkninger til forslaget enkelte punkter

Til punkt 1, 2 og 7

Ved uddannelse forstås enhver form for kompetencegivende uddannelse, forberedende uddannelse, almen uddannelse, studiekredse, fagpolitisk, erhvervsmæssig eller kreativ uddannelse.

BFU-reformen skal omfatte alle arbejdsmarkedstilknyttede lønarbejdere med dagpenget, herunder også arbejdsløse, der modtager dagpenge. For arbejdsløse tæller BFU som død periode, der forlænger dagpengeperioden i forhold til 1.040 timers reglen. Specielt for sidstnævnte gruppe er det vigtigt, at de straks ved arbejdsløshed kan benytte sig af muligheden for at deltage i uddannelse, som arbejdsløshedsperioden åbner op for. Venstresocialisterne har allerede stillet et forslag til folketingsbeslutning om fri adgang til uddannelse under arbejdsløshed, som der hermed henvises til, (jf. B 22). Med hensyn til spørgsmålet om omfang og regulering af ordningen finder Venstresocialisterne det ikke hensigtsmæssigt at anvende forskellige former for anciennitetskriterier, hvad enten det drejer sig om længden af arbejdsmarkedstilknytning eller manglende uddannelsesbaggrund. Venstresocialisterne mener, at en årsnorm på 150 timer, som optjenes af den enkelte, og som kan opspares over en kortere årrække (timebanksystem), er det rigtige, fordi det er den model, der bedst svarer til den deltagerstyrede tilrettelæggelse af undervisningen. Det vil f.eks. være meningsløst, at interesserede personer udelukkes fra deltagelse i et relevant kursus tilrettelagt af en arbejdsplads, blot fordi de ikke har været på arbejdspladsen i 5 år, eller fordi de har et års længere uddannelse end gennemsnittet på arbejdspladsen.

På baggrund af et arbejdstimetal pr. beskæftiget på 1.800 timer/år vil 150 timers betalt frihed til uddannelse udgøre ca. 8 pct. af arbejdstiden. Det svarer til, at 8 pct. af alle beskæftigede er på BFU (på årsbasis). Tager vi udgangspunkt i, at arbejdsstyrken i alt andrager 2 millioner beskæftigede, er antallet af (til enhver tid mulige) BFU-deltagere ca. 160.000. Det vil på årsbasis betyde en udgift til lønkomensation (baseret på en gennemsnitlig årsløn på 140.000 kr., på ca.

	mia. kr.	mia. kr.
		22,4
(fordelt på 35 pct. (560.000) offentligt ansatte	7,8	
og 65 pct. (1.040.000) privat ansatte)	14,5	
Hertil komme driftsudgifter (lærerlønninger, materialer, lokaler etc.) som anslås til		7,6
Dvs. tilsyneladende en »pris« på BFU på		30,0

Det skal dog kraftigt understreges, at denne pris er meget omtrentlig, og at beregningerne er taget med for at give et billede af, hvilke størrelsesordener vi taler om.

Der ses i denne sammenhæng med god grund bort fra udgifter til dagpenge til arbejdsløse på BFU, idet der ikke er tale om ekstra udgifter for samfundet i forbindelse med uddannelse af arbejdsløse, allerhøjest nogle pebernødder til drift etc., som alligevel skulle afholdes til uddannelse af beskæftigede på BFU. Tværtimod sparer det offentlige dagpenge til de arbejdsløse, som i kraft af BFU-ordningen får beskæftigelse som erstatning for den del af arbejdsstyrken, der går på BFU. Denne offentlige besparelse andrager 16 mia. kr. pr. år ved en beskæftigelseseffekt på 100 pct. En beskæftigelseseffekt på 70 pct. (som beregnet i Socialdemokratiets forslag, jf. L 123 og L 124 i folketingsåret 1984-85) vil betyde en offentlig besparelse på 11,2 mia. kr. Hertil kommer sparede dagpenge til de lærerkræfter, som kommer i beskæftigelse ved reformens gennemførelse. De vil andrage ca. 1 mia. kr. pr. år. (Disse beregninger er baseret på en dagpengeudgift pr. arbejdsløs på 100.000 kr./år).

En beregning af den faktiske pris på BFU kommer meget forenklet til at se sådan ud: